

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317215736
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4317215736.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava 1, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: G. W., nar.X.XX.XXXX, bytom XXX XX J. XXX,o zaplatenie 1.311,27 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 11Csp/330/2017- 159 zo dňa 30. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.311,27 eura a úrok z omeškania 5,05 % ročne od 05.08.2015 až do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 25,00 eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1,2,3,4, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a),b),d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ako aj zisteným skutkovým stavom.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 16.2.2015 (ďalej len „Zmluva“). Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4 O. z., keďže bola uzavretá medzi žalobcom ako dodávateľom, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a medzi žalovanou ako spotrebiteľkou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na daný zmluvný vzťah sa vzťahuje právna úprava spotrebiteľských úverov podľa zák. č. 129/2010 Z. z.. Súd považoval zmluvu uzavretú medzi stranami sporu za platne uzavretú, obsahujúcu podstatné náležitosti podľa § 9 ods.1,2 Zák.č.129/2010 Z.z. Uviedol, že zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovanej žalobca poskytol úver 1500 eur a povinnosťou žalovanej bolo sumu poskytnutú jej ako úver zaplatiť v 42 splátkach (istina vrátane úrokov) vo výške 47,17 eura mesačne a bolo dohodnuté zaplatiť aj poplatok za poskytnutý úver 150 eur, t.j. celkove mala uhradiť 2.131,14 eur. Žalovaná suma predstavovala 1.311,27 eur, nakoľko žalobca pri uplatňovaní tohto peňažného nároku v súdnom konaní odpočítal zo sumy 2.131,14 eura sumu poplatku 150 eur a sumu, ktorú zaplatila žalovaná žalobcovi v sume 669,87 eura. Úver sa stal okamžite splatným v zmysle bodu 13.1 Zmluvných dojednaní, ktoré sú súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, pretože žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou mesačnej splátky viac ako tri mesiace po termíne splatnosti 2. splátky splatnej 1.5.2015, keď platbu na uvedenú splátku uhradila až 22.9.2015. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca si v tomto konaní neuplatnil akúkoľvek odplatu za Dohodu o poskytovaní služieb. Konštatoval, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený len informatívny údaj o výške splátky vrátane platby na základe

Dohody o poskytovaní služby, na ktorý údaj (81,87 eura) nie je možné prihliadať. Vzhľadom na to, že platba na základe Dohody o poskytovaní služby nie je predmetom tohto konania, súd neposudzoval, či Dohoda o poskytovaní služieb je platne uzavretá. Súd prvej inštancie z vyššie uvedených dôvodov stanovil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.311,27 eura. Doplnil, že žalovaná sa dostala do omeškania s peňažným plnením, preto je povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.311,27 eura až do zaplatenia, keď z dôvodu okamžitého zosplatnenia úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 1.5.2015 po dobu viac ako tri mesiace, bola už od 5.8.2015 v omeškaní s týmto peňažným plnením.

3. Zaplatenie sumy 1.311,27 eura s príslušenstvom súd povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 25,00 eur, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Poukázal na to, že prihliadol na žiadosť žalovanej, aby mohla dlžnú sumu zaplatiť v splátkach, avšak nie vo výške 10-15 eur mesačne, kedy by vzhľadom na výšku priznanej sumy došlo k neúmernej dĺžke splácania priznanej sumy. Súd prvej inštancie prihliadol na výšku čiastočného invalidného dôchodku žalovanej 166,10 eura a jej priemerný čistý mesačný príjem 518,56 eura, ktorý dosahuje u svojho zamestnávateľa. Vzhľadom na celkový príjem žalovanej 684,66 eura a ňou uvádzané náklady na domácnosť, na lieky, na výživu dieťaťa, náklady na splácanie ďalších dlhov, mal za to, že je v možnostiach žalovanej splácať splátky minimálne po 25 eur mesačne. Žalobca mal v konaní úplný úspech, preto súd rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázala na to, že mesačná splátka, ktorú mala platiť bola až vo výške 81,87 eura a nie 47,17 eura, ako to tvrdí žalobca. Popri zmluve musela podpísať ešte dohodu o poskytnutí služieb a týmto skočila splátka na sumu 81,87 eura, ale túto skutočnosť žalobca utajil. Ak by nepodpísala dohodu o poskytovaní služieb, úver by nedostala. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že podpis je dobrovoľný. Dohoda o poskytovaní služieb nie je informatívna, ako uviedol súd, pretože splátka je reálne v sume 81,87 eura. Zdôraznila, že ak by bola dohoda dobrovoľná, nikto by nesúhlasil so zvýšením splátky zo sumy 47,17 eura na sumu 81,87 eura. Poukázala aj na skutočnosť, že žalobca hneď ako sa dozvedel o tom, že sa zamestnala, poslal zamestnávateľovi list, v ktorom žiada zrážky zo mzdy. Podľa poslednej listiny dlhuje žalobcovi sumu vo výške 4 590,97 eura, čo považuje za nehorázne vysokú sumu. Touto jej námietkou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd vyhovel jej odvolaniu.

5. Žalobca k odvolaniu žalovanej vo svojom vyjadrení uviedol, že v konaní si uplatňuje len sumu 1.311,27 eura, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 2.131,14 eura (ako sumou, ktorú má žalovaný uhradiť na základe zmluvy o úvere, teda 42 splátok vo výške 47,17 eura a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur), poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur a už uhradenou sumou vo výške 669,87 eura ($2.131,14 - 150 - 669,87 = 1.311,27$). Žalobca si teda od žalovanej nenárokuje, resp. neuplatňuje uhradenie žiadnej odplaty v zmysle dohody o poskytovaní služieb, teda tvrdenia žalovanej ohľadom odplaty v zmysle tejto dohody sú účelovými a absolútne bez právneho významu.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len "CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.311,27 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 5.8.2015 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že uzatvoril so žalovanou dňa 16.2.2015 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 47,17 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 669,87 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 2 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil

právo veriteľa podľa § 565 OZ, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma 1.311,27 eura predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz dňa 21.3.2018 pod č.k. 11Csp/330/2017-19, proti ktorému podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že úver nesplácala pre zlý zdravotný stav a náklady, ktoré je povinná uhrádzať v súvislosti s liečbou. Poukázala na to, že žalobca má nehorázne úroky. Žiadala, aby jej súd povolil na zaplatenie istiny mesačné splátky, primerané jej čiastočnému invalidnému dôchodku. Uznesením zo dňa 18.9.2018 pod č.k. 11Csp/330/2017-43 súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz.

8. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť v celom rozsahu, pretože sa riadne nevysporiadal so skutkovými tvrdeniami žalovanej, teda nezistil riadne skutkový stav a zároveň vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie v tejto veci správne posúdil predmetnú zmluvu o úvere uzatvorenú medzi stranami sporu ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom spotrebiteľský právny vzťah je upravený v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v zákone o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy č. 129/2010 Z.z. Podľa odvolacieho súdu spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere bol preukázaný bez akýchkoľvek pochybností. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv v praxi je poväčšine to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V predmetnej veci predložená zmluva o revolvingovom úvere je predtlačenu formulárovou (typovou) zmluvou, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah. Zmluvnými stranami sú žalobca ako veriteľ (dodávateľ), ktorý pri uzatváraní zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaná ako fyzická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, je teda spotrebiteľom.

9. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na tom, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je nárok žalobcu plne dôvodný. Žalovaná namietala, že skutočná výška splátky nebola vo výške 47,17 eura, ale vo výške 81,87 eura, pretože okrem úverovej zmluvy musela podpísať aj Dohodu o poskytovaní služieb. Odvolací súd sa s touto námietkou žalovanej stotožnil. Žalovaná do spisu predložila aj splátkový kalendár, z ktorého nepochybne vyplýva výška splátky 81,87 eura (čl. 78). Táto skutočnosť vyplýva aj prehľadu o splátkach a úhradách predloženého žalobcom (čl. 100), kde žalobca tiež uvádza jednotnú výšku splátky 81,87 eura a nie splátku 47,17 eura. Žalovaná navyše počas celého konania argumentovala, že bola nútená spolu so zmluvou o revolvingovom úvere podpísať aj Dohodu o poskytovaní služieb, inak by úver nezískala. S týmto tvrdením žalovanej sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal. Z predložených listín pritom vyplýva, že žalobca popri mesačnej splátke úveru vo výške po 47,17 eura požadoval na základe Dohody o poskytnutí služby aj pravidelnú mesačnú úhradu odplaty vo výške 2,57% zo sumy schváleného úveru, v dôsledku čoho mala žalovaná platiť mesačnú splátku po 81,87 eura. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal viazanosťou dohody o poskytovaní služieb na samotnú revolvingovú zmluvu, ktoré boli uzavreté v totožný deň. Odvolací súd uvádza, že konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobca v rámci žalobného nároku vychádza z mesačných splátok 47,17 eura nie je postačujúce pre posúdenie dôvodnosti žaloby. Zistenie skutočnej výšky mesačnej splátky predmetného úveru má nepochybne vplyv na správnosť údajov o celkovej výške úveru, ako aj na správnosť údajov o výške RPMN (§ 9 ods. 2 písm. g), j) zákona č. 129/2010 Z.z.), teda základných náležitostí úverovej zmluvy.

10. V prípade spotrebiteľských sporov, teda konaní, v ktorom vystupuje na jednej strane spotrebiteľ, súd sám skúma základné náležitosti spotrebiteľských úverových zmlúv v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Odvolací súd je toho názoru, že v tomto konaní súd prvej inštancie riadne neskúmal, či predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Z ust. § 9 ods. 2 písm. f) pritom vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je v bode 5 uvedený údaj, že úver je splatný v 42 splátkach, z ktorého údaju možno vyvodíť dobu trvania zmluvy, avšak nie konečnú splatnosť úveru. V zmluve o revolvingovom úvere nie je vôbec uvedená ani splatnosť jednotlivých splátok (§ 9 ods. 2 písm. k), pričom absencia týchto náležitostí by potom spôsobovala v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

11. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo

zabezpečí taký dôkaz. Uvedené ustanovenie má za cieľ poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom, teda ide o zaobstarávanie a vykonávanie dôkazov v prospech spotrebiteľa ex officio. Vykonávanie dôkazov aj bez návrhu by malo smerovať nielen k posúdeniu neprijateľnosti tých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, na ktorých je založený nárok tvrdený v žalobe, ale malo by smerovať k posúdeniu všetkých okolností súvisiacich s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy.

12. Žalovaná zároveň pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní poukazovala na skutočnosť, že žalobca napriek výške žalovanej sumy požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy, pričom jej dlh ku dňu 16.07.2019 vyčíslil na sumu 4590,97 eura. V uvedenej sume je podľa žalobcu dlh v zmysle splátkového kalendára vo výške 2768,67 eura a zmluvná pokuta. Súd prvej inštancie sa touto listinou vôbec nezaoberal, nezisťoval, či žalovanej bola zrazená zo mzdy nejaká suma titulom zrážok zo mzdy, teda aká je skutočná výška dlhu. Odhliadnuc od uvedeného, odvolací súd poukazuje na nekalé obchodné praktiky zo strany žalobcu ako veriteľa, ktorý napriek výške žalovanej sumy sa snaží od žalovanej vymôcť formou zrážok zo mzdy viac ako trojnásobok žalovanej sumy. Je nesporné, že v predmetnej veci neexistuje právoplatné rozhodnutie súdu o výške dlhu žalovanej, napriek tomu však je zrejmé, že žalobca zneužíva inštitút zrážok zo mzdy pre vymoženie neprimerane vysokej sumy bez reálneho podkladu o jej výške.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať naznačeným smerom, teda dôsledne preskúma predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere spolu s ďalšími súvisiacimi listinami a doplní dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu. Úlohou súdu prvej inštancie v novom rozhodnutí bude znovu rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v zmysle požiadaviek kladených na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).